

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.316/1 2019. gada 28. janvāris
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Keipenieši par aizgājušo gadu un par čekas maišiem
- Keipenes pagasta pārvaldes darbinieki atskatās uz 2018. gadu
- Aktuāla informācija - kultūras ziņas, komunālās daļas informācija, apsveikumi, līdzjūtības, sludinājumi

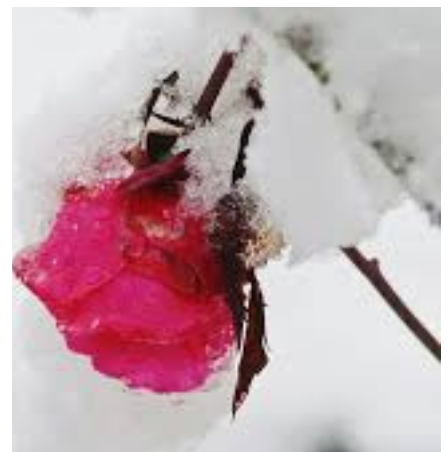
Ne bez laika pavasaris, ne bez laika rozēs zied

Atkal pagājis viens gads, un man atkal jāsaka: Esiet sveicināti jaunajā 2019. gadā – brīžiem sniegotā, brīžiem lietainā, jo gluži tāpat kā pagājušā gada janvārī – te snieg, te līst! Diemžēl nereti mūsu garastāvoklis mainās līdz ar laika apstākļiem. Tik bieži dzirdēti vārdi: „Tumšs, auksts, vējains, slapjš, slidens, un man draņķīgs garastāvoklis!”

Bet uz visām lietām mēs varam paskatīties no diviem redzeslokiem: no optimistiskā un no pesimistiskā. Un, ja mēs skatāmies uz šo pašu ainu – tumšo, auksto, vējaino, slapjo – optimistiski, tad tumšā noteikti pamanīsim arī kādu gaišmiņu – logos, laternās, izgaismotajos kokos, pretimnākošā cilvēka laipnajā sveicienā, garām ejošo bērnu bezrūpīgajos smieklos; tad spēsīm apbrīnot vēja rotaļas ar koku zariem, priecāties par lietus lāsiņu rakstu uz logu rūtīm, par sniegu, kas spītīgi turas pretī lietum, un, apsēdušies pie siltas krāsns vai raugoties plīts uguns liesmās, varēsīm ļauties mieram un labsajūtai, jo viss taču ir labi un kārtībā! Nav nekādas dabas katastrofas, ir tikai mūsu Latvijas mainīgā ziema, kura jādzīvo, tāpat kā visi trīs pārējie gadalaiki. Jo ne bez laika ir pavasaris, ne bez laika rozēs ziedēs.

Un vēl. Pašā gada nogalē – 29. decembrī – biju uz Ziemassvētku koncertu „Viņš un viņa” Odziena pilī. Koncertā uzstājās latviete Ilze Lejiņa un francūzis Freds Ormēns. Koncerts bija sirsnīgs, nesamākslots, vienkāršā gaisotnē. Bet ne par koncertu ir stāsts.

Uz koncertu ieradāmies pēdējā brīdī, un mums nācās stāvēt kājās aiz krēslu rindām. Ziemā pili neapsilda, tāpēc visi koncerta apmeklētāji sēdēja un stāvēja, tērpušies virsdrēbēs un pat ar cepurēm galvās. Un, kad es pārlaidu skatienu pāri krēslu sēdošo skatītāju rindām, tad pārsteigta nodomāju: „Vai es tiešām esmu atnākusi uz koncertu vai uz kādu bērnu ceremoniju?, jo lielākā daļa skatītāju bija ģērbusies melnā vai tumšās krāsās drēbēs – tumšās krāsās bija gan mēteļi, gan vējjakas un pat cepures! Apģērbā nebija nekāda košuma, krāsainības, spilgtuma... vairākas rindas drūmi tērpušos ļaužu ...

Vecā gada beigu un jaunā gada sākuma notikumu iespaidā man ir savs vēlējums. Un tas ir šāds: -Lai jaunajā 2019. gadā jums un man izdodas neiet mainīga garastāvokļa pavadā, lai garastāvoklis ir nemainīgi labs! Un nebaidieties no spilgtām krāsām ne apģērbā, ne dzīvē! Sarkana un balta roze krēslā vienmēr būs pamanāma, bet tumšās krāsas zieds krēslā pazudīs. Un tas mūsu pašu ziņa - vai saplūst ar tumsu vai uzdziedēt krāsainībā.

B.Mietule

Kāds keipeniešiem bijis 2018. gads?

Biruta Asīte:

- Pagājušais gads manā dzīvē bija notikumiem bagāts. Pašās gada beigās bērnu un mazbērnu pulciņā pirkti jauki nosvinēju apaļu dzimšanas dienu.

Neskatoties uz savu gadu skaitli, joprojām strādāju - esmu pavāre, un mani klienti ir kriminālās policijas darbinieki. Mans darbs man patīk, kaut arī uz darbu nākas braukt no Keipenes uz Rīgu. Tā uz darbu braukāju jau 10 gadus.

Esmu apmierināta ar dzīvi, esmu optimiste un ar katru gadu kļūstu ne vecāka, bet jaunāka, jo vienmēr domāju gaišas domas un priecājos par katru dzīves mirkli. Priecāties par dzīvi - tas ir mans dzīves moto, to vari droši rakstīt!-

Aivars Balodis:

-2018. gads bija labs, arī šis nav sliktis.

Ja cilvēks strādā, tad viņam ir viss, tāpēc vajag tikai kustēties, nevis sēdēt uz krāsns. Man pagājušajā gadā

bija darbs, nauda nāca – ko vairāk var vēlēties, varēju visu ko sapirkt.

Man ir savs dzīvoklis, ir dārziņš. Savu dārziņu

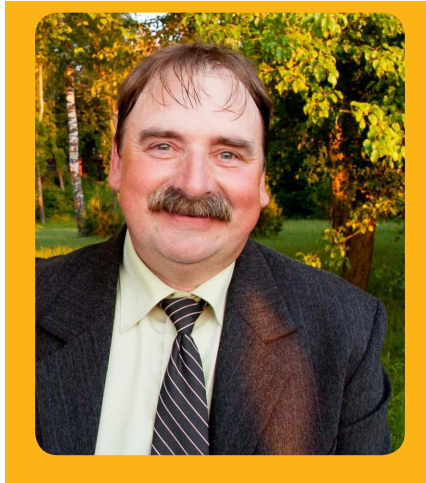
Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

es katru rudenī uzroku ar lāpstu. Lai dārziņa zemi uzraktu, strādāju 2 – 3 dienas bez atpūtas. Vagas netaisu, jo tad vairāk var sastādīt un vieglāk kopt. Dārziņā es sev izaudzēju kartupeļus un zemenes.

Pa pasauli nekur apkārt nebraukāju – man ir labi tepat, savās mājās. Pagājušajā vasarā gan divas reizes biju aizbraucis uz Rīgu ritenim nopirkt daļas un sev – lasi, gribējās to nogaršot.

Uz Ķeipenes centru aizbraucu tikai uz veikalu. Nevajag man nekādus koncertus un teātrus, un balles. Pastrādājiet fiziski smagu darbu un tad redzēsiet, kā gribas ballēties! Un mani arī tādas lietas neinteresē!-

Raimonds Drēviņš:

- Man pagājušais gads bija nu tāds ... daudz maz normāls. Veselības dēļ nācās pamest ierasto un iemīļoto mežstrādnieka darbu. Tas nebija viegljoprojām ilgojos pēc meža un ceru tajā atgriezties.

Izprecināju meitu, ar sievu nosvinējām 30 gadu kāzu jubileju. Tie bija pagājušā gada tādi skaistākie brīži.

Mana aizraušanās ir makšķerēšana. Diemžēl 2018.gadā lielais loms aizpeldēja garām gan manai laivai, gan man pašam, kad sēdēju ar makšķeri upes vai ezera krastā. Bet nevar jau gribēt, ka katru gadu veicas.

Gada nogalē mēģināju kļūt par maiznieku, bet sapratu, ka šis nav mans darbs. Nu tāds bija mans gads. Dažāds.-

Vaļā ne tikai sniega, bet arī čekas maisi

20. janvāris ir Barikāžu aizstāvju atceres diēna, ko atzīmē visā Latvijā. Arī Ķeipenē. Šogad par godu Barikāžu aizstāvju atceres dienai Ķeipenes tautas namā 18.janvārī notika koncerts.

Arī ķeipenieši (ap 40 – 50 vīru) 1991. gada janvārī aktīvi stāvēja uz barikādēm un par brīvu Latviju bija gatavi riskēt pat ar dzīvību.

Tieši mēnesi pirms Barikāžu aizstāvju atceres dienas – 2018.gada 20.decembrī - tika publikota daļa no bijušās Valsts drošības komitejas dokumentiem jeb tā dēvētajiem čekas maisiem. Šis fakts kļuva par vienu no apspriestākajiem tematiem interneta vidē, televīzijā, presē un izraisīja cilvēkos visdažādāko emociju jūru.

Lūk, ko par čekas maisu atvēršanu un par tiem, kas ir čekas maisos, domā ķeipenieši – barikāžu dalībnieki.

Didzis Ošeniņš:

- Arī es esmu 1991.gada janvāra barikāžu dalībnieks. Vēdu ķeipeniešus ar saimniecības autobusu uz barikādēm.

Trīs reizes. Mūsējie - lielākā daļa - atradās uz barikādēm

Zaķusalā pie televīzijas torņa. Tas nebija barikāžu karstākais punkts.

Ko es domāju par čekas maisiem? Īpaši neko. Interneta vietnē neesmu reģistrējies un maisu saturu neesmu pētījis.

Manuprāt, čekas maisus vajadzēja atvērt, lai cilvēki zina savus "varoņus". Arī mani tomēr interesē, vai, piemēram, kāds no manas darbavietas nebija šo ziņotāju skaitā. Jo aizdomas par iespējamiem čekas ziņotājiem padomju laikos bija, jo ziņošanas notika.

Viens ķeipenietis ar savu grupu Ķeipenes ballē nospēlēja tolaik aizliegto Rozenštrauha "Zilo lakatiņu", un nākamajā dienā pie viņa jau bija klāt čekisti, un notika kratīšana. -

Uldis Ermansons: - Jā, esmu saņēmis 1991.gada barikāžu dalībnieka Piemiņas

zīmi un apliecību. Saņēmu par to, ka es aktīvi atbalstīju barikāžu dalībniekus. Man tajā laikā bija paprāva saimniecība. Izvedu no savas kūts lopīņus, nokāvu un gaļu un arī dārzeņus vedu uz Rīgu. Piekrāvu pilnu vieglās automašīnas piekabi un vedu. Man bija norādīts, uz kuras skolas ēdnīcu produkti jāved. Mamma mani atbalstīja tajā, ko darīju, bet tēvs, uzziņājis, kāpēc es kauju lopīņus, palika dusmīgs un ar mani nerunāja. Tas gan mani nekādi neietekmēja.

Ja mēs, katrs kā varējām, cīnījāmies par Latvijas neatkarību, tad tajā pašā laikā bija cilvēki, kas darbojās pret, kas sadarbojās ar VDK. Un tāpēc mana nostāja pret tiem, kuru vārdi un uzvārdi atrodami čekas maisos, ir negatīva. Uzskatu, ka viņi ir pelnījuši vismaz sabiedrības nopelumu. Tagad tie, kas bija čekas maisos, gandrīz visi tēlojas balti un pūkaini, meklē sev attaisnojumu. Uzskatu, ka viņi, kļūdamī par čekas aģentiem, savulaik izdarīja savu izvēli.

Manai māšai padomju laikos lika stāties partijā, viņa neiestājās. Zinu ķeipenietus, kas nav bijis ne oktobrēns, ne pionieris, ne komjaunietis, par partiju nerunājot. Arī tās ir izvēles, kas varēja beigties ar nopietnām nepatīksamām. Katrs mēs dzīvē izdarām izvēli, un par izdarīto mums jāatbild.-

Guntars Karotkijs: - Kopā ar citiem ķeipeniešiem 1991.gada janvārī tiešām biju uz barikādēm. Mēs atradāmies Zaķusalā pie televīzijas torņa. No Ķeipenes uz Rīgu visi kopā aizbraucām ar autobusu.

Ko es domāju par tiem, kuru vārdi un uzvārdi atrodami čekas maisu kartītēs? Man ir grūti par to kaut ko spriest un teikt. Ja tu padomju laikos gribēji strādāt atbildīgā amatā – piemēram, par augstskolas profesoru, tad tev vajadzēja būt partijas biedram un, iespējams, arī būt saistītam ar čeku. Padomju laiks diktēja savus noteikumus, kuriem cilvēkiem nācās pakļauties. Es nedomāju, ka par to tagad jāuzbrūk cilvēkiem, kas tajā laikā dzīvoja.

Man pazīstams cilvēks padomju laikos aizbrauca uz ASV, un šī brauciena dēļ arī viņš tagad ir čekas maisos. Tāpēc es nedomāju, ka visi, kuru kartītēs ir čekas maisos, ir metami pār vienu kārti, katra situācija ir jāizvērtē. To var izdarīt tikai tiesa. No otras puses – kāpēc nevainīgam

cilvēkam jāiet uz tiesu un jāpierāda, ka viņš ir bez vainas, ka čekas kartotēkā nokļuvis pret savu gribu?

Uzskatu, ka visvairāk cilvēku dzīves un likteņus salauza 1941. un 1949.gada izsūtīšanas. Tā laika ziņotājus – stukačus, uz kuru ziņojumu pamata tika izsūtīti cilvēki – tos gan vajadzētu sodīt bargi - pēc nopelniem. -

Tādas ir ķeipeniešu domas par čekas maisu atvēršanu. Tie, kuru vārdi un uzvārdi ir atrasti čekas aģentu sarakstos, daudzi gan tagad taisnojas, ka viņi nav neko ziņojuši, ka nonākuši čekas maisos, pašiem nezīnot. Bet neba mums to tagad vērtēt un par to spriest. To darīs tiesa.

Tikai kaut kā dīvaini šķiet, par to lasot un domājot. Nu kaut kā tā:

Čekas maisi vaļā, sniega maisi ciet.
Kangars čekas aģentiņam roku paspiest
iet.

Tiesa spriež un tiesa lem, prokurors
galvu groza:
-Papīri ja "tīri", abi esat godājami vīri!-

Ko var teikt un ko var domāt?

Ko tu tiem padarīsi,
kam velns par krustatēvu!

Jautājumus uzdeva B.Mietule

INFORMĀCIJA

Ķeipenes pamatskola aicina vecākus pieteikt bērnus pamatskolas un pirmsskolas izglītības programmās jaunajam 2019./2020. mācību gadam. Informācija pa tālr. **65033695, 65033692.**

Lauku attīstības konsultants **Māris Griņevičs** Ķeipenes pagasta pārvaldes telpās apmeklētājus pieņem katrā mēneša 1. un 3. trešdienā no plkst.9.30 līdz 10.30. Iepriekš jāpiesakās, zvanot uz tālr.Nr.**20238882.**

Ķeipenes pagasta pārvalde lūdz Ķeipenes pagasta māju ceļu attīrīšanu no sniega **pieteikt savlaicīgi, zvanot Kārlim Antonovam, tālr.29421801.**

Vecais gads jaunajam gadam laimes vēlē

Lai arī daža laba gudrība vēsta, ka jauns gads ir jauna sākums un aicina jauno gadu sākt ar jaunu elpu, tomēr gadu mija nav durvis, kas aizcērtas ciet, norobežojot vienu gadu no otra, nogriežot jauno no vecā kā ar šķērēm. Vecais gads – tas ir viens dzīves spirāles aplis, kas turpinās jaunā aplī. Un katrā šajā aplī ir daudz laba, skaista, neaizmirstama. Labs labam laimes vēlē. Vecais gads jaunajam arī noteikti.

Par to labo un patīkamo aizvadītajā gadā un nedaudz arī par sīkām neveiksmēm vaicāju saviem darbabiedriem – pārvaldes vadītājam un struktūrvienību vadītājiem.

Tā kā avīzes tapšanas laikā sākās sniega trakums un ceļu fonda vadītājam Kārlim Antonovam bija cītīgi jāstrādā, intervija ar viņu nākamajā “Ķeipenes Vēstneša” numurā.

Vispirms jautājumi **Vilnim Sirsonim**, Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājam.

Kā Tu vērtē 2018.gadā paveikto – kas padarīts, kas nav padarīts, kas izdevies, kas varbūt ne tik ļoti?

- Kā daudzviet Latvijā, arī Ķeipenē 2018. gada notikumi pagājuši kultūras zīmē: ar Vispārējiem latviešu Dziesmu un Deju svētkiem, kur piedalījāties ar trim deju kolektīviem, gan ar Latvijas simtgades pasākumiem, kuri noslēdzās Ķeipenes tautas namā 17. novembrī ar pašu radītu uzvedumu „Lāčplēsis”. Uzvedumā piedalījās vairāk kā 70 dažāda vecuma dalībnieku.

Arī 2018.gadā esam strādājuši, gan veicot ikdienas darbus pagasta iestāžu un struktūrvienību uzturēšanā - kapitāli tika izremontētas divas klases Ķeipenes pamatskolā, gan arī veicot būvdarbus, lai jaunu elpu iegūtu Ķeipenes komunikācijas centrs bijušajā Ķeipenes dzelzceļa stacijā, kas tagad ir kļuvusi par kinostaciju.

Stacijā darbi bija jāpabeidz līdz Ziemassvētkiem, bet būvfirmai SIA „Cleanhouse” tomēr 2018.gadā neizdevās pārkāpt “astei” - visi darbi netika pabeigti līdz galam. Nepabeigtie būvdarbi - vējtvera kāpņu izbūve un apzaļumošanas darbi - būvfirmai ir jāpabeidz un jānodod ekspluatācijā līdz 2019.gada 3.maijam. Maijā atklāsim jauno tūrisma sezonu, uz kuras atklāšanu gaidīsim viesus un apsveicējus, un no maija pēc ziemas miega atkal būs apskatāma arī Potjomkina aka.

No lielākiem darbiem vēl jāpiemin pašvaldības dzīvojamās ēkas „Mežrūpnieki 1” jumta nomaina uz jaunu metāla jumta se-

Ne tikai vecais gads jaunajam laimes vēlē, bet arī pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis ar savu dzīvesbiedreni Sigitu

gumu, tā paildzinot ēkas ekspluatācijas mūža ilgumu.

2018.gada 29.martā ekspluatācijā tika nodota jaunā Ķeipenes brīvdabas estrāde. Tā ir inovatīva, piesaista ar savu netradicionālo arhitektūru un materiāliem.

Kas no padarīti Tev personīgi sagādāja vislielāko gandarījumu?

- Man ir prieks par visiem padarītajiem darbiem, vai tas būtu liels vai mazs, galvenais, ka mums tas ir bijis vajadzīgs, ticis paveikts godam un par to pašiem nav kauns.

Latviešiem ir tāds sakāmvārds: „Tikai tur labi, kur mēs neesam”. Ko Tu vari pateikt tiem, kam šķiet, ka visur citur ir labāk, nekā savā pagastā?

- Gribru teikt, ka neviens jau Laimes lāci mums neatvedīs un darbu mūsu vietā nepaveiks, kaut dažam to ļoti gribētos. Varbūt mūsu kļūda ir tā, ka, acīmredzot, vēl arvien par maz esam skaidrojuši sava pagasta iedzīvotājiem to labo, kas ir mūsu pagastā, jo tas mums liecies pats par sevi saprotams. Varbūt citi to ir mācējuši labāk, ja jau ļaudis domā, ka kaimiņu skola labāka vai cits darbs paveikts izcilāk.

Nu, piemēram, man ir pašsaprotami, ka mazā skolā vecāki var atnākt uz skolu un aprunāties ar jebkuru skolotāju, skolas direktoru, kad vēlas, tāpat var atnākt pie pagasta pārvaldes vadītāja vai pat aprunāties

ar to uz ielas. Mēs esam kā viena liela ģimene, viens otram varam palīdzēt, viens otru varam uzklaustīt. Tās ir mūsu priekšrocības salīdzinājumā ar lielām skolām, lielām iestādēm, kur šāda pieeja vienkārši ir grūtāk realizējama, bet mums tā ir ikdienā.

Vēlos lūgt skolēnu vecākus, iedzīvotājus un uzņēmējus nākt un runāt ar mani, ar darbiniekiem - gan atradīsim jūsu problēmu labvēlīgāko risinājumu. Manuprāt, daudz jautājumu rodas no neskaidrības, uz kuru netiek rastas atbildes. Atcerieties, ka taisnība vienmēr ir kaut kur pa vidu, ka nepastāv tikai balts vai melns.

Un ko mēs ikviens varam darīt, lai dzīve mūsu pagastā kļūtu labāka, interesantāka un mēs ar lepnumu runātu par vietu, kurā dzīvojam?

- Manuprāt, ir jāturpina iesaistīties, pagastā ir jābūt infrastruktūrai - izglītības un kultūras iestādēm, tūrisma objektiem, sakopātiem ceļiem, un tad varam domāt, kā piesaistīt uzņēmējus, iedzīvotājus, lai radītu jaunas darba vietas. Tas nav viegls uzdevums, bet pie tā ir katru mirkli jāpiedomā, piemēram, lai iedzīvotājiem un uzņēmējiem neliktu kādus papildu administratīvus šķēršļus.

Novēlu šo gadu veltīt sadarbībai, jo tikai sadarbojoties un viens otru atbalstot, izprotot, mēs varēsim pastāvēt arī turpmāk!

Darbā un dzīvē nevajag sastraukties par neietekmējamām lietām

Ziemas aukstumā pārdomās par komunālās daļas darbu un par dzīves vērtībām dalās **Aivars Kalniņš**, Ķeipenes pagasta pārvaldes komunālās daļas vadītājs.

Viss ir labs, kas labi darās. Kā Tu vērtē komunālās daļas darbu 2018.gadā? Visi darbi labi darījās, nebija nekādu nopietnu avāriju, likstu – plīsušas caurules, iztekošs ūdens u.t.t.?

- 2018.gads pagāja bez nopietnām tehniskām ķībelēm, bet apkures sezona jau vēl nav beigusies, tā iestiepijas līdz pavasarim – pat līdz maijam.

Komunālās daļas darbu ik pa laikam vēl saspringtāku dara iedzīvotāju neapmierinātība-vienam par karstu, otram - par aukstu, trešajam - radiatorī nesilda. Šis

sūdzības gan vairs nav komunālās daļas kompetence, bet visi meklē palīdzību komunālajā daļā. Kur risinājums?

-Beidzot sākt apsaimniekot mājas. Diemžēl daudzdzīvokļu mājā apsaimniekošana tikpat kā nenotiek vai notiek ļoti minimāli. Zinu, ka daudzdzīvokļu mājās apkures, ūdens un kanalizācijas caurules māju pag-

Turpinājums no 3.lpp.

rabos un kāpņu telpās ir jāremontē vai jānomaina, jo tās savu laiku ir nokalpojušas. To jāveic par mājas apsaimniekošanai uzkrātajiem līdzekļiem. Bet vai visām mājām ir uzkrāti šādi līdzekļi? Diemžēl laikam tomēr nav.

Kā rāda pieredze, tad nopietnu avāriju gadījumā (piemēram, kad sāka brukt mājas skursteņi), visi mājas dzīvokļu īpašnieki mobilizējas un vienojas par maksājumiem, un naudu savāc, sarunā meistarus, un darbs tiek padarīts. Bet vai pareizāk nebūtu tagad sākt vākt apsaimniekošanas naudu un veikt darbus savlaicīgi, vai tiešām ir pareizi gaidīt avārijas?

Atbildot uz jautājumu – risinājums ir viens – apsaimniekošanas naudas regulāra iekasēšana, uzkrājuma veidošana, sapulču rīkošana, aktuālāko darbu apzināšana un veikšana, piesaistot meistarus no malas. -

„Dziesmiņā par prieku” ir vārdi: „Un ja nu kādreiz nozākāts un triekts, un lamāts tieku, es apsēžos un uzrakstu vienu dziesmiņu ar prieku.” Un ko Tu dari šādā brīdī?

- Tādā brīdī rakstīt par prieku ir grūti. Vajag atgūt mieru. Pasaule tevi ārdā un grauž, jāpaspēj atrisināt tik daudz lietu... Cilvēki ir pārguruši un stresaini, jo vajag skriet un pelnīt naudu, bet nopelnītās naudas nav tik daudz, cik vajadzētu.

Ko es daru tādā brīdī, kad šķiet – visa pasaule nostājusies pret mani? Dzīli ieelpoju, nomierinos un mēģinu atdalīt tās lietas, kuras es varu ietekmēt, no tām, kuru ietekmēšana nav manos spēkos. Un tad par tām neietekmējamām lietām vairs nesatraucos. -

Darbs Krustiņu kvartālā Aivaram sniedz prieku un gandarījumu

Viss negatīvais jāpalaiž vējā, viss, kas labs, jāpatur labā prātā. Kas no iepriekšējā gada paliks labā prātā?

- Darbā tas labais ir – labs, nostabilizēties darba kolektīvs, uz kuru varu paļauties. Personīgajā dzīvē – dēla Marģera Žaņa 9.klases izlaidums, arī likvidētās Ķeipenes patērētāju biedrības ēku „Krustiņi” iegāde. Darbošanās „Krustiņu kvartālā”, kā es nopirkto ēku kopumu esmu nodēvējis, man tiešām sagādā prieku. Darba tur vēl daudz, tāpēc arī šogad prieka un gandarījuma netrūks. -

Zelta ceriņzaru būtu pelnījuši visi pašdarbnieki

Par gada veiksmēm un ieguvumiem kultūras darbā stāsta Inese Daugaviete, Ķeipenes tautas nama vadītāja.

Attēlā - Ķeipenes tautas nama vadītāja Inese Daugaviete un Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis atklāj Latvijas valsts simtgadei veltīto iestudējumu “Lāčplēsis” 2018.gada 17.novembrī

Kultūras darbiniekiem savā darbā vairāk nekā citos darbos iznāk piedzīvot gandarījuma mirkļus. Kas Tev 2018.gadā Tavā darbā sagādāja patiesus prieka un gandarījuma brīžus?

- Katrs pasākums, pēc kura apmeklētājs dodas projām priecīgs, papildīts, atpūties no ikdienas rūpēm, ir kā gandarījums un maza balviņa mūsu darbam.

2018.gads bija nopietnu uzdevumu gads. Pirmais nopietnais gada uzdevums bija Dziesmu un Deju svētki Rīgā, uz kuriem saņēms trīs Ķeipenes tautas nama deju kolektīvus. Pateicoties labajiem skates rezultātiem, šie trīs deju kolektīvi bija izpelnījušies godu un reizē atbildību piedalīties Dziesmu un Deju svētkos.

Otrs uzdevums - Latvijas simtgades svētki, kurus Ķeipenes tautas namā sagaidījām ar kopīgi uzvestu muzikālu uzvedumu “Lāčplēsis”.

2018.gadā mani iepriecināja arī Ķeipenes amatierteātris “Pūce”, kas izrādot Aivas Birbeles lugu “Kapusvētki PR”, ieguva labus rezultātus aprīņa skatē un tika izvirzīts uz reģiona skati.

Es pati vadu Ķeipenes senioru deju kolektīvu “Veldze”, kas pagājušajā gadā nosvinēja 20 gadu pastāvēšanas jubileju. Protams, ka ir milzu gandarījums par senioru deju kolektīva ilgdzīvošanu! -

Vai pagājušajā gadā Tavā darba laukā arī bija neveiksmes un neizdošanās?

- Noteikti. Vienmēr var vēl labāk. Nekļūdās tas, kas neko nedara. Bet pēc katra pasākuma - veiksmīga vai ne tik veiksmīga - notiek tā izvērtēšana un izanalizēšana.

Tā gan nav neizdošanās, bet skumjš fakts, ka Ķeipenes senioru un vidējās paaudzes deju kolektīvi šo sezonu atsāka nepilnā sastāvā. Laikam pie vainas ir lielā slodze un atbildība, kas dekotājiem bija jāiztur Dziesmu un Deju svētkos, un kas viņus ir nogurdinājusi. Bet ticu, ka tas drīz mainīsies.

Diemžēl pagājušajā rudenī Ķeipenes sieviešu vokālais ansamblis “Sonore” pārtrauca savu darbību. Ansamblis palika bez vadītājas, jo kolektīva vadītāja Sanita Vītuma izlēma izbeigt darba attiecības.

Meklējam jaunu kolektīva vadītāju un aicinām pieteikties dziedātājus, ne tikai sievietes, bet arī vīriešus, jo, ja būtu interese, tad varētu veidot jauko vokālo ansambli. -

Ķeipenietis P.Tropiņš Tevi nosauc par harizmātisku Ķeipenes pagasta vizītkarti. Tu esi tā, kas iznāk skatītāju priekšā un piesāka koncertus, teātra izrādes, vada pasākumus. Bet aiz Tavas muguras stāv Tava komanda – cilvēki, kas arī ir ieguldījuši lielu darbu, lai koncerts vai teātra izrāde izdotos un noritētu godam. Pastāsti par savu komandu!

- Esmu laimīga, ka man ir tāda komanda. Jo viens cilvēks “kultūras vezumu” nevar paviļkt. Un esmu pateicīga savai komandai par to, ka nekas nav virspusēji - ja darām, tad darām. Liels PALDIES viņiem!

Santa Zēmele ir kultūras darba organizatore Ķeipenes tautas namā. Santa strādā jau trešo gadu. Pirmais iepazīšanās un pienākumu apzināšanas laiks ir beidzies. Ir viegli veidot svētku noformējumus, jo mums saskan gaumes un redzējums tā veidošanā. Pilnībā varu uzticēt afitu, reklāmu veidošanu un vēl daudz visu sīkāk un lielāku pienākumu, no kuriem sastāv mūsu lielie darbi un bez kuriem nevar iztikt.

Marita Circene nav tikai apkopēja mūsu namā, kura atnāk, noslauka un izmazgā. Strādājot tautas namā, nav iespējams nodalīties no radošā darba tajā. Viņai arī ir savs viedoklis, redzējums un “kaļot” plānus kādam pasākumam, apspriežam tos visas kopā. Bez tam, noteikti jāpiemin milzīgais darbs, ko Marita veic tautas nama mazajās

Šodienas bibliotēka ir ļoti izmainījusies

Ķeipenes bibliotēkas vadītāja Ivita Pumpure stāsta par 2018.gadu bibliotēkas darbā

noliktavās. Tērpu un rekvizītu bagāža mūsu mazajām telpām ir četrreiz par lielu. Prasme orientēties un spēt to visu sakārtot un pārzināt, to laikam ne katrs varētu izturēt. Tā ir milzu pacietība. Un tērpu uzturēšana trim bērnu deju kolektīviem arī gulstas uz viņas pleciem.

Agnese Lepsa, apbrīnojami talantīga ne tikai kā horeogrāfs, bet arī kā pedagogs. Prasme uzklaut, izprast bērnus, būt mīļai un arī stingrai. Agnese nebaidās no lielu ieceru īstenošanas. Ļoti radošs cilvēks!

Andra Ločmele – koncertmeistare. Jokojot esmu teikusi paldies viņas vīram Jurim, ka atvedis mums uz Ķeipeni tik talantīgu cilvēku. Tā ir liela dāvana, ka mums lauku pagastiņā ir tik muzikāli varoši un daroši cilvēciņš. Sirsnīga, jūtīga un atsaucīga komandas daļa.

Alda Račika – amatierteātra režisore. Kur vēl tādi cilvēki -entuziasti- atrodami? Retums. Nedomājot par ieguldītā daudzumu no savas puses, kā prioritāti un no sirds izvīrot tikai rezultātu. Un veidojot kolektīvu kā lielu ģimeni.

Ilze Jankuna – vada Ķeipenes tautas namā vidējās paaudzes deju kolektīvu otro sezonu. Ar Ilzi arī ir viegli, jo viņa ir kultūras cilvēks, kurš izprot visus par un pret šajā darbā.

Tāda ir mana komanda. Un, kad gada beigās man jāraksta darba vērtējums viņām, nevaru dot zemu novērtējumu, redzot, ar kādu pašatdevi tiek veikts darbs, ka stundas netiek skaitītas. Lai gūtu labus rezultātus, tiek darīts vairāk.

Vienmēr veiksmīga ir sadarbība ar skolu, jo bieži vien veidojam kopīgus tradicionālos vai valsts svētkus. Mūsu tautas nams reizēm ir par šauru, tad izpalīdz skola vai pirmsskola.

Ķeipenes pensionāru klubīņa “Avotkreses” biedri sniedz lielu atbalstu – vienmēr atsaucīgi un izdarīgi.

Nu jau vairs nevaram iedomāties savu darbu bez komunālās daļas “rūķu” atbalsta.

Sadarbība ir arī ar pagasta dārznieci Marutu Grīnbergu un citiem pašvaldībā strādājošajiem.-

Sen atpakaļ Tu pašdarbnieku gada noslēguma ballē pašdarbniekiem dažādās nominācijās pasniedzi Zelta ceriņzaru. Kam no pašdarbniekiem Tu par darbošanos pašdarbībā 2018. gadā pasniegtu Zelta ceriņzaru?

- Lielo Zelta ceriņzaru es noteikti pasniegtu saviem ilggadējiem senioru deju kolektīva dalībniekiem – Astrīdai Zepai, Dainai un Alfrēdam Zēmeļiem, Leonorai un Felikam Bartkevičiem, Mārim Liepiņam un Jānim Bartkevičam, amatierteātra aktrīsēm Initai Tobiasei un Mirdzai Ozolai.

Bet vispār - visi būtu pelnījuši pa Zelta zaram, jo katrs ir ieguldījis savu artavu Ķeipenes kultūras dzīves veidošanā - viens agrāk, cits vēlāk.

Es esmu ļoti pateicīga šiem visiem cilvēkiem, kuri velta savu laiku, kuri, pametot mājas soli un izraujoties no darba stundiņu vai pat dienu, nāk pie mums, darbojas, iegulda sevi Ķeipenes kultūras kalvē. Paldies visiem! -

Tev kā lielai grāmatu lasītājai uzdevums atrast citātu, kas, Tavuprāt, visspilgtāk raksturo 2018.gadu!

- Tā būs pašas iegūta atziņa. 2018.gadu, kā arī visus iepriekšējos, spilgti raksturo laika skrējienš. Šķiet - tas kļūst aizvien ātrāks un ātrāks. Katra darba diena ir piepildīta un interesanta, ātri nomaina cita citu. Ir sajūta, ka mūsdienās laikam ir stipri lielāks ātrums nekā pagājušajā gadsimtā, tomēr pulkstenis iet tāpat kā toreiz. Un mums nākas izvērtēt, kam savu laiku veltīt. Tāpēc es visiem iesaku pārdomāt savas vērtības: vai dārga dāvana ir līdzvērtīga kopā būšanai ar ģimeni, neaizmirstamiem piedzīvojumiem kopā ar draugiem? Vai tā ir līdzvērtīga apsvēkuma kartītes nosūtīšanai pa pastu saviem tuviniekiem?

Un, skat, arī citāts, kura autors nezināms:

“Pati vērtīgākā dāvana ko tu vari uzdāvināt kādam – ir tavs laiks, jo tu atdod to, ko nekad vairs nevarēsi atgriezt.” –

Pagājušais gads Ķeipenes bibliotēkai bija veiksmīgs?

- Pagājušais gads bija saspringts, bibliotēka tika gatavota atkārtotai akreditācijai, kas prasīja ne mazums pūļu daudz aprakstu un atskaišu aizpildīšanā, iepriekšējās piegādes statistikas datu apkopošanā un analizēšanā. Pēc dokumentu sagatavošanas un iesniegšanas Ogres Centrālajā bibliotēkā notika tikšanās ar akreditācijas komisijas locekli, kas lēma par bibliotēkas tālāko darbību. Ķeipenes bibliotēka ir veiksmīgi akreditēta, varam turpināt strādāt un attīstīties!

Labākais, ko es kā bibliotēkas vadītāja varu saņemt, ir atzinība no lasītājiem - tas ir patiesais mana darba novērtējums! Un es šo lasītāju atzinību pagājušajā gadā saņēmu ļoti daudz - lasītāji mani pieteica pašvaldības apbalvojumam. Gribo vēlreiz pateikt vislielāko paldies visiem, kas mani izvīrēja apbalvojumam “Gada ogrēnietis 2018”! -

Grāmatniecās ir izlikts apskatei mēneša pirktāko grāmatu tops. Kāds ir ķeipeniešu 2018.gadā trīs lasītāko grāmatu tops?

- Ķeipeniešu lasītākās grāmatas 2018.gada bija: 1.vieta - Dina Džefusa “Tējas plantatora sieva” (par romantiskām attiecībām uz vēsturiska un eksotiska fona, ietverot noslēpumus un atainojot sievietes gara stiprumu), 2.vieta - Baiba Zīle “Melu meistars” (latviešu trilleris ar kriminālromāna iezīmēm, skarot padomju laika beigas un Neatkarības iestāšanos Latvijā), 3.vieta - Andris Akmentiņš “Skolotāji” (grāmata no sērijas „Mēs, Latvija XX gadsimts”).-

Un ķeipeniešu trīs vislasītākie preses izdevumi 2018.gadā bija: - „Praktiskais Latvietis”, „Sestdiena” un „Privātā Dzīve”.-

Akreditācijas atzinumā teikts, ka bibliotēkas lietotāju skaits samazinājies par 36%.

- Satraukumam par to nav pamata. Lietotāju skaits pagājušajā gadā attiecībā pret 2017. gadu atkal ir palielinājies par 40%. Un 2018. gadā grāmatu izsniegums ir par 315 grāmatām lielāks nekā 2017. gadā, un tas ir ļoti labs rādītājs. -

Vai bibliotēkas apmeklētāju lielākā daļa nāk pēc grāmatām, vai arī nāk, lai pasēdētu pie datora?

- Pie datora pasēdēšanas laikmets ilga no 2011. gada līdz 2016. gadam, jo tajā laikā tikai retajam mājās bija dators ar interneta pieslēgumu. Tagad ļoti daudziem ir dators, viedtālrunis un, protams, internets. Bet grāmatu lasītāju un datorlietotāju attiecība varētu būt - uz katriem 30 lasītājiem viens datorlietotājs.

Bibliotēka šobrīd cilvēkiem ir saistoša ne tikai ar to, ka bibliotēkā var paņemt lasīšanai grāmatas, preses izdevumus, bet arī ar to, ka šeit sniedz bezmaksas dokumentu kopēšanas, printēšanas un skenēšanas pakalpojumus. Tā ir arī vieta, kur satīkties ar cilvēkiem, ar kuriem gribas parunāties, kad arī ziemas spelgona nav īsti patīkami plāpāt.

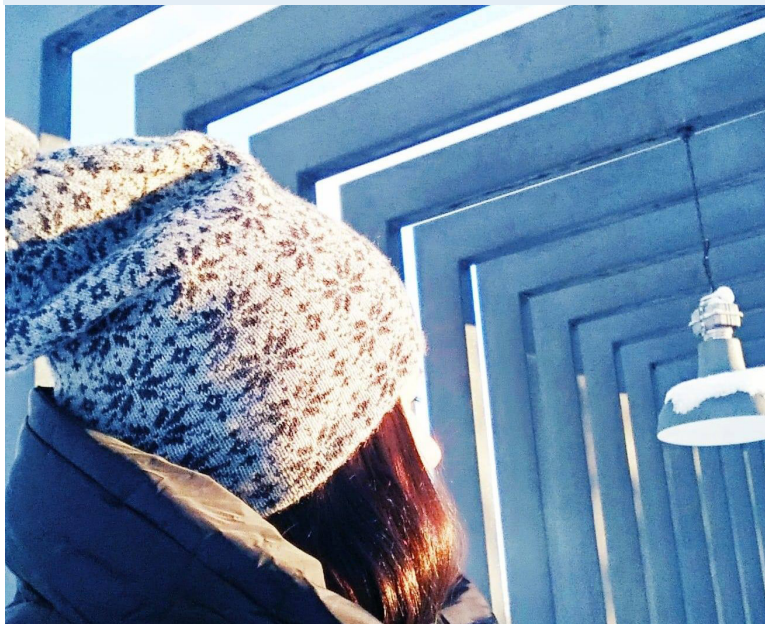
Bibliotēka ir atvērta visiem, visiem! Šeit ir īpaša aura, kas izraisa vēlmi lasīt, šķirstīt grāmatas, sajost to smaržu, izbaudīt grāmatu vāku pieskārienu plaukstām. Tas viss rada īpašo noskaņojumu, miera sajūtu un pauzīti no nemierīgā ikdienas skrējiena. -

Vai Tev savs darbs patīk, sniedz gandarījumu, iedvesmo, dod enerģiju?

- Darbs bibliotēkā bija mans bērnības sapnis, kas ir piepildījies. Gudrību valstība, miers un grāmatu smarža mani vienmēr ir vilinājusi. Tā tas bija bērnības bibliotēkā. Šodienas bibliotēka ietver daudz vairāk funkciju. Tā kļuvusi ne tikai par grāmatu krātuvi, bet arī par informācijas centru, kas sevī ietver dažāda veida pakalpojumu sniegšanu, palīdzību dažādās sadzīves situācijās. Man ir liels prieks un gandarījums, ka spēju palīdzēt cilvēkiem atrisināt kādas problēmas, likt lietā savas zināšanas e-pakalpojumu sniegšanā vai grāmatas izvēlē. Un, lai to visu paveiktu, tiešām ir nepieciešamas zināšanas, attapība, laipnība un spēja mācīties ko jaunu. Un par visu visvairāk ir nepieciešams atbalsts un labi vārdi, un tas ir tas galvenais virzītājspēks un iedvesmas avots.-

Keipenes kinostacija tūristiem šķiet interesanta un neparasta

Keipenes komunikācijas centra vadītāja Kristīne Antonova kā tūriste noteikti piestātu Keipenes kinostacijā

Par aizvadīto darba gadu un par to, kādas izmaiņas tas atnesa Keipenes kinostacijai, saruna ar Keipenes komunikācijas centra vadītāju **Kristīni Antonovu**.

Kad dzirdam vārdu 'stacija', mums rodas asociācijas ar kustību, troksni, skaļumu, cilvēkiem. Vai Keipenes kinostacijā (bijušajā Keipenes dzelzeļa stacijā) 2018.gadā arī bija kaut kas no tā, ar ko mums asociējas stacija?

- Vilciens gan pie stacijas perona vairs nepiestāj, bet šogad pie tā bija piestājuši pāris apvidus automobiļi, kas bija iemanījušies pārvietoties pa stacijas dzelzeļa sliežu posmu! ☺

Bet, atbildot uz jautājumu par klusumu vai skaļumu kino stacijā, varu teikt, ka līdz ar pagājušā gada martā uzsāktajiem stacijas ēkas vienkāršotās renovācijas darbiem kustības un trokšņa stacijā bija pat par daudz. Tas droši vien mazliet traucēja tiem, kas uz Keipenes kinostaciju bija atbraukuši rast mieru un klusumu. Vasara Latvijā bija izdevusies – silta un saulaina, un tāpēc stacijas apmeklētāju netrūka – bija pat viesi no tālās Austrālijas.-

Tu par Keipenes komunikācijas centra vadītāju strādā gandrīz četrus gadus un savu darbu esi labi apguvusi. Ja Tu abstrahētos no sava amata un iedomātos sevi Latvijas apceļotājas tēlā, vai Tu piestātu Keipenes kinostacijā un ar ko tā Tevi kā tūristi piesaistītu?

- Jā, piestātu. Man patīk ceļot. Ja es varbūt arī īsti nezinātu, kas bija Sergejs Eizenšteins, tomēr šī vieta mani piesaistītu. Te ir svaigs gaiss, sakopta vide, stāsti, vēsture un unikāli vides objekti. Iespēja ieiet citā realitātē un paskatīties uz pasauli citādām acīm. Iespēja uzzināt, kāpēc te mīt Eizenšteins, ne Tarantīno, un kāpēc Keipenē ir kinostacija, jo ir taču Cinevilla un kino mīt Slampē! -

Tev pašai patīk apceļot Latviju un iepazīt arvien jaunas Latvijas vietas?

- Jāsaka gan, ka šobrīd pie mums, Latvijā, ar tūrisma saistītās vietas aug kā sēnes pēc lietus, līdz ar to daudz ko jaunu var atklāt katru gadu. Bet man patīk šis radošums. Tas ir ieguvums mums visiem.

Man patīk iepazīt Latvijas dažādās vietas, cilvēkus, redzēt darbu, ko cilvēki ieguldījuši, lai to visu paveiktu un lai mums būtu ko redzēt. Varu smelties ļoti daudz ideju savam darbam, apmainīties ar viedokļiem, pieredzi, pat lūgt padomu.-

Tev noteikti ir kādas idejas un domas, kā Keipeni un Keipenes kinostaciju padarīt vēl interesantāku, pievilcīgāku un neparastāku.

- Vēl neparastāku??? Varbūt vietējiem, kas staciju redz ikdienā, šeit viss šķiet pierasts un vajag ko jaunu. Stacijas apmeklētāji, kas šeit ierodas no visas Latvijas, un ne tikai no Latvijas, tā gan nedomā!

Bet attīstībai tomēr jābūt. Idejas jau ir, tik ar to realizēšanu iet uz priekšu tā pamazām, palēnām. Lielākais trūkums laikam ir laba komanda un varbūt arī finanses, lai šīs idejas generētu un realizētu.-

Mans sapnis ir skaists dīķis pretī "Viļņu"mājai

Par saviem pavasara sapņiem stāsta daiļdārzniece **Maruta Grīnberga**.

Keipenieši 2018.gadā ir atzinīgi novērtējuši Tavu un sētnieces Sņežanas Skačkovas darbu Keipenes ciema sakopšanā un uzturēšanā. Arī tagad abas ar Sņežanu nenogurstoši rokat taciņas smagā sniega kalnos. Kas deva un dod spēku strādāt un nepagurt, darot brīžiem pat ļoti smagu darbu?

- Darbs, ko ikdienā veicu, mani interesē, patīk savā daudzveidībā. Man ir čakla un jau daudzus gadus uzticama palīdzība Sņežana. Viņas darba spējas, darba kvalitāti arī es apbrīnoju un ļoti cīnu. Prieks, ka šogad ziemas sezonā mums piedrošas divi čakli palīgi Vasilijš Raiļanu un Iveta Ozoliņa. Esam laba komanda, un spēka mums ir daudz. Nenoliedzami - brīžiem fiziskā slodze, īpaši sniegotā ziemā, ir ļoti liela. Gadu gaitā esmu "norūdījusies", iemācījusies smagu darbu veikt ar patīkšanu. Sajūtas pēc fiziska darba svaigā gaisā un piemērotā slodzē ir burvīgas! Ikdienā cenšamies cits citu uzmundrināt ar labiem vārdiem, kādu humora dzirkstelīti, kopīgi atpūties un patērēt, baudot smaržīgu kafiju... Paldies ikvienam, kurš novērtē mūsu darbu, iedvesmo ar savu optimismu, labu vārdu! Arī tas mūsu komandai deva, dod spēku strādāt turpmāk un nepagurt.-

Pagājušās gads – tas bija tikai ierasties ikdienas darbs, vai arī izdevās īstenot kādu radošu ideju?

- 2018. gadā savu uzmanību un darbu vairāk veltīju zālāju pļaušanai un apstādījumu kopšanai. 2017. gadā tika ierīkotas divas apjomīgas dekoratīvo stādījumu dobes - pie Keipenes pamatskolas Sappu salā un bērnu dārza "Saulīte" teritorijā. Pavasarī dobēs tika papildus sastādītas dažādas viengadīgās puķes. Vasaras svelmē bieži nācas dobes laistīt, lai saglabātu dekoratīvos augus no izkalšanas, bet nezāles pat bez lietus vienalga dobēs auga griezdamās... -

Zem sniega sniegpulkstenīši gaida savu ziedēšanas laiku. Vai zem sniega nav paslēpies arī kāds Tavs skaists sapnis, kas gaida savu īsto brīdi?

- Pēc ziemas Saulgriežiem man patīk sekot kalendāra lapiņām un skaitīt, par cik minūtēm diena jau kļūst gaišāka. Šobrīd diena ir garāka jau par stundu, un domās jau noskaņojamies pavasarim. Manās sajūtās sāk rosīties ieceres, ko šogad sēt, stādīt, kā pēc iespējas veiksmīgāk organizēt darbus, lai sakoptībā uzturētu ļoti lielu mūsu pagasta teritoriju. Esmu

Daiļdārzniece **Maruta Grīnberga** domās jau ir pavasarī

izvērtējusi, ka dekoratīvo kokaugu stādu daudzveidība un piedāvājums ir atbilstošs, lai viengadīgo puķu stādījumus dobēs aizvietotu ar zema auguma kokaugiem. Šo ieceru vēlos šogad īstenot.

Mans sapnis kā sniegpulkstenītis, kas gaida savu īsto brīdi, ir sapnis par skaistu dīķi pretī „Viļņiem”. Zinu, ka daudzi ļoti, ļoti vēlētos, lai šis sniegpulkstenītis šogad uzplauktu un priecētu gan ķeipeniešus, gan mūsu pagasta viesus.-

Pasākumi Ķeipenes tautas namā 2019.gada februārī

**1.februārī - Sveču mēneša pirmajā dienā - plkst.17.00
TIKŠANĀS ar bīskopi Kristīni
Kristjansonī**

- Sveču liešanas brīnuma izbaudīšana
- Smaržīgu vaska dekorāciju izgatavošana
- Vaska drāniņas pagatavošana un pielietojums
- Krēmveida medus un jauna produkta - bišu maizes šokolādē - degustēšana
Viss par un ap bitēm

Būs iespēja iegādāties bišu produkciju
Dalības maksa 1 euro

**8.februārī plkst.18.00
SADZIEDĀŠANĀS DZIESMU
DUELĪ**

Dziesmota ciņa starp komandām.
Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītājs
Vilnis Sirsonis savu komandu jau pieteicis, citas aicinām pieteikties!
Komandā no 2 līdz 4 dalībniekiem. Gaidīti visi dziesmu draugi un līdzī dziedātāji!
Ieeja bez maksas

**15.februārī plkst.18.00
SPĒĻU VAKARS**

lieliem un ne tik lieliem
Erudīcijas, prāta un galda spēles
sadarbībā ar Ogres sociālizācijas klubu.
Aicinām veidot un pieteikt komandas!
(komandā 2 – 4 cilvēki)
Gaidīti arī individuālie spēlētāji un
līdzjutēji! Kopā jautrāk!
Ieeja bez maksas

**Trešdienās no plkst.17.30 līdz
19.00 Ķeipenes tautas namā zumbas
nodarbības. Maksa par nodarbību 4
EUR. Aicināti visi interesenti!**

Ķeipenes amatiermākslas kolektīvu aktivitātes 2019.gada februārī

1.februārī Ķeipenes bērnu deju kolektīva
“Zeltupīte” 6.-9.klašu grupa piedalīsies
tautas deju kolektīvu pasākumā „Spēlēju
un dancoju” Bauskas novada Īslīces
kultūras namā

2.februārī Ķeipenes senioru deju kolek-
tīvs “Veldze” piedalīsies sadancī “Bal-
tajā putenī” Suntažu kultūras namā

Skats no malas uz Ķeipenes brīvdabas estrādi

Ķeipenes brīvdabas estrāde janvāra sniegos

*Nenoliedzami, ka ir patīkami kaut ko pozitīvu izlasīt vai dzirdēt par Ķeipenes pa-
gastu un par ķeipeniešiem. Žurnāla „Latvijas Arhitektūra” 2018.gada 5.numurā
rakstā „Estrādes tuvu un tālumā” ir pozitīvi vārdi par Ķeipenes brīvdabas estrādi,
par kuru vietējiem iedzīvotājiem domas ir dažādas – citi to slavē, citi peļ.*

Lūk, ko par Ķeipenes brīvdabas estrādi žurnālā „Latvijas Arhitektūra” raksta
Andris Zabrauskis, EAA akustikas eksperts, RTU docents:

„Pārsteigums nesagatavotam apmeklētājam varētu būt Ķeipenes estrāde (arhitekts
Jānis Kukša), jo šeit izmantots uzstiepts polimēra membrānas (tenta) jumts. Kamēr
par šāda jumta nepieciešamību Mežaparka Lielās estrādes kora tribīnes pārsegšanai
vēl tiek lauzti šķēpi un veikti pētījumi, arhitekts ārpus Rīgas jau realizējis šādu
novatorisku risinājumu. Lai arī nedaudz mulsina ievērojamais tērauda konstrukciju
īpatsvars tik viegla seguma jumtā, membrānas jumts lielā mērā ir akustiski
transparents (sevišķi zemām skaņas frekvencēm) un tāpēc labvēlīgs elektroakustiski
apskaņotiem pasākumiem. Skatītāju zonā tikai 5 solu rindas, estrādes grīdas un
priekšlaukuma iesegums veidots bruģēts. Novietne vidēji trokšņaina (La eq=44
dBA).”

*Jāpiebilst, ka Ķeipenes pagasta pārvalde šogad Ķeipenes brīvdabas estrādi ir
pieteikusi Latvijas Arhitektūras gada balvai 2019. Cerams, ka Ķeipenes estrāde
konkursā tiks pozitīvi novērtēta.*

Paldies!

Lielu liels paldies ķeipeniešiem **Kārlim Ozolam** par svētku egli
Ķeipenes kalnā un **Līgai Jahimovičai un Eināram Šķēlam** par svētku
egli Ķeipenes tautas namā!

Ķeipenes tautas nama vadītāja **Inese Daugaviete**

Informācija par patērēto siltumenerģiju Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2018.gada decembrī

Mājas nosaukums	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par vienu kvadrātmetru bez PVN	Salīdzināšanai-patērētā siltumenerģija 2017.g. decembrī
Atmodas	1310,71	31,56	1,21	30,97
Akācijas	1290,90	32,53	1,264	31,36
Atvari	900,96	26,11	1,45	25,36
Palejas	1162,70	32,63	1,407	31,72
Kraujas	1157,40	31,28	1,355	30,32
Vizbuļi	924,43	22,75	1,23	23,45
Zvaigznes	240,10	8,65	1,807	7,74

Maksa par vienu megavatstundu 50,16 euro bez PVN.
Informāciju sagatavoja grāmatvede **Inta Drēviņa**

Sniegs ķeras pie zemes
Ar aplēdojuma ķepiņām.
Dūmaka tvarsta sniegpārslu ēnas.
Koku zari vējā loka
Piesietības pieticību,
Kas mums tik nepietiekama,
Aujies.
Tāda ir ziema,
Kad sniegpulkstenis cer
Uz savu zvaniņu
Cīruļa atkausētā cini.
(I.Rismane)

Silti sveicieni dzimšanas dienās janvāri dzimušajiem ķeipeniešiem!

"No kādiem elementiem gan sastāv laime? Tikai
no diviem, tikai no diviem: mierīga sirds un vesels
ķermenis." (M.Būlgakovs)
Esiet laimīgi!

Lai katram ir savs balts cerību zvaniņš, kas palīdz
tikt pāri dzīves tumšajiem brīžiem!

Mūžībā aizgājusi

*Nu, dzīves raibos vākus aizvērusi,
es naktī pazūdu. Es esmu piekususi.*

2018.gada 24. decembrī 80 gadu vecumā mūžībā
aizgājusi
VIJA KALNIŅA.

Izsakām līdzjūtību aizgājējas tuviniekiem!

Līdzjūtības

*Tajā lapā, ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs...*

Esam kopā ar **Aivaru Kalniņu**, māmuļu dvēseļu dārzos
pavadot.

Visdziļākā līdzjūtībā –
Tavas bērības mājas „Vizbuļu” iedzīvotāji

*Šo dzīvi dzīvojot, man vienmēr šķitis,
Ka savāds spēks ir tavai mīlestībai, māt.
Vienalga – laimīgs es vai izmisumā kritis,
Kā sargeņģelis tu man vienmēr biji klāt.*

Patiesi jūtam līdzī Tev, **Aivar**, skumjajā dzīves
brīdī, māti aizsaules dārzos pavadot.

Tavi darbabiedri

*Pār tevi smilšu klusums klāts.
Vien paliek atmiņas
Un tava mūža stāsts.*

Esam kopā ar **Viju Gobiņu**, brāli pēdējā gaitā pavadot.

Līdzjūtībā – „Vizbuļu” iedzīvotāji

*Ar mēnesi ir tā:
Viņš pieaug,
piepūš vaigus
Un tad sāk dilt.
Vai ar cilvēka
dzīvi
Nav tāpat?
Esi sveicināts,
Ragavu ceļš
Un sniegs,
Kas nobirst no
egļēm.
Pat straujā upē
Izcirsts āliņģis
aizsalst,
Un tur neko nevar
darīt.
/A.Grigulis/*

Īpaši sveicieni janvāra jubilāriem, kuri sasnieguši
godājamus dzīves gadu skaitļus:

Veltai Dreimanei 90.jubilejā, **Ritai Lasmanei**
80.jubilejā, **Ritai Reinholdei, Annai Bombānei un**
Jurim Asītim 70.jubilejā!

Ir tikai viens ceļš, kas ved uz laimi – pārstāt raizēties
par to, ko nevari mainīt.” (Epiktēts) Veselību, spēku,
optimismu un būt laimīgiem arī vecumā!

Novēlots sveiciens 95.jubilejā decembra jubilārei
Hertai Jučinskai, kura nezin kā bija palikusi ārpus
decembra jubilāru saraksta. Cienījamā jubilāre šobrīd
ir mūsu pagasta vecākā iedzīvotāja. Vēlam viņai pašu
galveno – veselību - un lai Dievs dod spēku sasniegt
100 gadus!

Paldies!

Un vecmāmiņa (tas jau kļuvis par īpašvārdu) Velta apsveik-
kumam jubilejā piebilst, ka 90.jubileja bija brīnumjauka.

Paldies bērniem, mazbērniem, mazmazbērniem,
mazmazmazbērniņiem par SVĒTKIEM!

Paldies DIEVAM, saknēm Kurzemē, ķeipeniešiem par
kopā pavadītiem gadiem gan darbā, gan sadzīvē 66 gadu
garumā!

Janvāra jubilāre **Velta Dreimane**

Lūgums

Sākot no „Keipenes Vēstneša” pirmsākumiem – tas
ir no 1991.gada, pagasta avīzē katru mēnesi sveicam tos
ķeipeniešus, kuriem konkrētajā mēnesī ir apaļa dzīves
jubileja. Šo sen iesākto tradīciju gribētos turpināt arī
šogad.

2019.gadā cienījamu gadu skaitļu jubilejas (sākot
no 70 gadiem) svinēs 38 ķeipenieši. Lūgums – ja kāds
no jubilāriem nevēlas publisku sveikšanu pagasta
laikrakstā, lūdzam to darīt zināmu, piezvanot (65033598
vai 29182598) vai atrakstot uz e-pasta adresi: keipene@
ogresnovads.lv ! Jūsu vēlme tiks ņemta vērā.

Atvainojiet, ja ar šo lūgumu esam kādam no jums
sagādājuši neērtības!

B.Mietule